

Mi-e dor de tine, dor nebun de mine...

Florin-Cezar CĂLIN

Mi-e dor să-mi amintesc de chipul tău,
Să-ți spun cuvinte dulci în miez de noapte.
Să mă confund cu însuși Dumnezeu,
Sau să-ți admir privirile-nșelate.

Eu nu regret trăirile pierdute,
Ci las chiar voia sorții să decidă.
De ele au fost tare prefăcute,
Și dacă nu am fost bună ..."partidă".

În brațe să strâng gândul de la tine,
Sau să mă doară sufletul de dor.
Știind că dragoste-ți nu-i o rușine,
De care eu să fug pân' am să mor.

M-ai spune-mi înc-odată că noi doi,
Suntem făcuți din aluat divin,
Că sentimente risipite prin noroi,
Au uneori un gust ca de pelin.

Ascultă cum iubirea îți vorbește,
Nemăsurat, dar totuși sacadat.
Și cu privirea cum mă urmărește,
De parcă ei îi sunt amanetat.

Mi-e dor de tine ... dor nebun de mine,
(ades văd în oglindă chipul tău).
Care îmi spune:- Nu-ți fie rușine!
Să ne unim noi întru Dumnezeu.

Brăila, septembrie 2017